

N Y T T F R A H J E M M E F R O N T E N .

POTETEKSPONTEN: Det har vært høysesong i utskipningen av poteter i de siste par uker. I disse dager ligger Feamley, & Eggers skip "Ferndale" (8000 tonn) i Oslo og laster 5000 t. poteter. Wilhelmssens "Tugela" (8100 t.) ligger og laster samme kvantum.

Begge skip skal angivelig til Altafjord med lasten. Men det tror vi no hva vi vil om: Poteter til vernemakten nord på pleier å gå med jernbanen til Trn. Mar undgår Jæren og Stadt.

WÅGE ATTER PÅ KRIGSSTIEN: Vi vil ikke her komme inn på pedagogiske problemer, men vi undres meget på om ikke den berømte rektor Wåge ved Ullevål skole har forlest seg på indannerfortellinger i sin barndom. Et rart kompleks må mannen ha. No er det den nye tyske leseboken det gjelder. Jössingene betaket seg for der ifor også. En vil huske at Wåge da sendte rekombrev til foreldrene at hvis ikke leseboken ble arskafet, ville barna deres bli utvist og sendt til Nord-Norge. Ihøst er det atter blitt uro og blest om denne boken. Leseboken rødde sitt klimaks siste uken. Hele Real 1 A rev boken deretter utvist fra skolen like før høstrerier. Noen dager etter samlet Real 1 C., D. og E. sine nye tyske böker i en ruinhøg på katsteret. På tauren skrev de: "Vi vil ikke ha nazibøker osv." — Herr Wåge har næste trekk.

FLYTTENDE AMMUNISJUNSLAGEP: Wilhelmssens "Tampa" er bragt ned til Horten. Den gjør tjeneste som ammunisjonslager, og ligger helt inne på havna. Ryggelig naboskap, maa si.

RØTTENE FORLATER..: Minister Hagelin har forlatt taburetten og kommer neppe tilbake. Han har fått permission for "sykdom". (Den blir ikke minne på.) Lippestad har overtatt hans depart. Hagelins karriere er fabelagtig: fra bordellvert til innenriksminister, og som sådan viseskonge eller -fører.

M/S. MOSTYN — 2700 tonn, er sunket nær den danske kyst. 450 snør dunker var i land ved kysten. Såvidt vites gikk den i fart mellom Danmark og Tyskland. Vår flåte har lidt smertelige tap i det siste. Og no er det ikke lengre ute på havene, — men i kystfart for tyskerne og i Tysketraden.

STRE AVISEN. MEN VÅR YTTERST VARSM. UNDGA PRUGKATØRER.

Nr. 92.

V

NORSK

FRONT.

V

Lørdag

7. okt. 1944.

V Å R T H E M M E L I G E . V Å P E N .

Tyskerne truer stedig med sine hemmelige våpen som skal sette inn i den siste avgjørende kamp — når røden er størst. Vi har også et slikt våpen, et våpen som vi kan forsikre er effektivt og som vi ikke vil betra oss på å benekke når situasjonen krever det. Bruker av vårt hemmelige våpen kan imidlertid ikke improviseres, men må forberedes i sinne og på annen måte. Det er derfor nødvendig at kvinner som ikke gjør seg fortrolig med at dette vil kreves irløsts av hver enkelt. Allerede no skal det gis endel råd og snivslinger.

I. Signalet til aksjon blir i tilfelle gitt av hjemmefrontens ledelse.

II. Ordren utsendes gjennom den fri presse og over London KNAKS i verk av Hjemmefrontens ledelse.

Spontane enkeltaksjoner har ingen sjanser til å kunne føres til en heldig slutt, men vil bare bringe rød og ulykkedet. Var på vakt overfor nazistiske provokasjoner. I Oslo ble det for en tid siden gjort forsök på å sette igang generalstreik i provokatorisk henviskt. Skal aksjonen få den nødvendige slagkraft, må den omfatte alle, både ands- og kropsparbeideres, sjeler som unnoordnede. Det få, unntak som må gjøres vil det sannere bli gjort med forholdslikte på de varmekjellige forsyringsforhold som kan oppstå er det også tidligere råset å sørge for, såvidt mulig, å ha mat i huset. Vi vet det er vanskelig, så snart det er med mat fra 18. Men litt å matte kunne gjøres. Særlig må familjer med spedbarn sørge for å ha litt tørrmelk eller hermetisk melk i huset. De som måtte ha dønslags må vise sin samfundsåndig overlate dette til familiær bed spedbarn. — I en kritisk situasjon kan tilførselen av vann, glass og elektrisitet bli avstengt. Man bør derfor også på andre hater forberede seg. Forberedelsene bør gjennomføres uten umiddlig utsettelse, da en aksjon kan bli påkrevd når som helst. En aksjon av slikt omfang vil ikke bli brukt uten nødvendighet, men krever være interessert.

eller var øce som folk det, så både vil og kan den bli satt ivær. Da kreves det av hver mormen at han følger plakat.

SØRSØSØSØSØSØSØSØSØSØSØ

R. R. S. Y. M. D. A. Y. N. Y. H. E. P. N. G. E. Q. A. 4.-6. DS..

WESTFRONTEN: Onsdag: Det er luftoffensiven som står i for-

stunnen. Engelske Lancasterfly bombet Dortmund-Pa-kanaalen.

Damer er ødelagt, og kanaiforb. Nordsjøen-Ruhr og Ø-Tyskland.

Sørblå dæred brukt. I forb. med kanadiernes framstøt. N

for Antwerpen har brit. fly gjort kraftige angrep på de tysk-

garrisoner på øyene ved Scheldeas utløp. Bevringene på den y-

terste store øya Walcheren ble herved ødelagt. Amerikanerne

evakueret byen Ubach ved Siegfriedlinjen.

TORSdag: Britere har åpnet ny offensiv i Arnhem-området i

Nederland. De har gått fram ved Neder Rhin og står no 3 km. N

for denne. - Kanadierne fortsetter fremrykningen N for Ant-

werp. Tykt artilleri når ikke lenger byen. - Britene står

5 km. fra byen Tilburg, S for patosarbosch. - Amerikanerne

fortsætter fremrykkingen inn i Siegfriedlinjen ved Ubach. -

Flyoffensiven fortsetter. Onsdag ca. 9 fa. angrep brit. fly

ubatter og ubatteren ved Lakesøen, Bagan. Haven ble ødelagt,

og det oppsto store branier. Et tykt sky fulltefører. Ingen tyske fly viste seg. I brit. fly gikk tapt. Desverre

festet en bombe skolen som ligger et par hundre meter oven-

for stranden. En del skolebarn ble drept. - 1000 tunge amerik.

bomber med jageskorte angrep klok o. u. over i Nederland.

Willemsdalen braket av brit. fly. - Innty ble tallrike mål i

V. Rhinen. Bomberet ca. minutt utløst i 21-tidig flyrennen. Ellers ble

man i Holland og Luxembourg herje Jeanstand for livlig flyvir-

somhet. Her sikret ble øst. Hollands kommunikasjoner. 47 lo-

kket som opererte fra rus. flyplass dan 15. sept. ikke en full-

traffer på Tippitz av en 1200 pc. bombe. FRIDAG: De allierte

stod der i V. Rhinen truet av Walcheren, og to Bevelandøyene

og festløket ved Scheidebominningen. Brit. og polske styrker ~~angre~~

angrep mot øst. Kanaillene ble brukt flammekaster tværs

over. Logistikken og forsørte deretter denne. - Ved Parkirk

bec. kampene. Igjen idag. - Den franske. N for Antwerpen. Øst. -

forts. kanalhæller fikket. - Geilenkirchen. Kærlige ty-

motatgrep og næsle. Konvensjonen ved metz. - 1250 tunge au.

(Forts. Fra side 2) bomber ledesget av 1000 jegere angrep ~~med~~

oljeraff, væpenlære og -fabr, flymotorfabr, flyplasjer etc. ved Nær

Harburg, Berlin, Hamburg o. a. steder. Tunge brit. bombere angrep

Særbroen, et viktig forsyningscenter for Siegfriedlinjen.

Nesten ingen Jugere viste seg. 30000 brandbomber og totoms

ekspløs. bomber. felt. Moskitofly. angrep. 12. jemb. tog.

ØSTFRONTEN: Onsdag: 4. for Donau har rus. brutt inn i Jugoslavia

fra Romania. Og for Beograd står rus. 75 km. fra denne.

TORSdag: Rus. tropper og Titos styrker nærmer seg Novoedalen i

Jugoslavia. - Finnske tropper forts. opnenden ved Tromsø. Andre

insti tropper i heftig kamp mod finskerne ved byen Kemi.

FREDAG: Rus. står 14 km. Ø for Beograd. Titos styrker og rus.

tropper kørstrettes ved Donau. 150 km. S for Beograd rykker

rus. mot Mischi. - Rus. har ikke bekreftet de tyske meldinger om

rus. landgang på Øsel i Baltikum. - Finnske tropper fort. nord-

over. Russene prøver å tilbakevæbre Tromsø. Tanks og stupet-

fly settes inn. Finnene dradd seg litt tilbake.

BALKAN: Onsdag: De greske øyene Chios og Lesvos er befridd.

TORSdag: De øst. tropper har fått i land på det græske fast-

land og i Albatra. FRIDAG: Gards. kasper i Albatra. Hovedbyen

Rion ved innsegen til Korinthiastra. er ødelagt av britene.

Flera steder på Peloponnes innsegt. Hovedbyen Petros øbroer.

ITALIA: 5. hara, har videre framgang på midtsiktoren. Lojene

på Bolognavegen er øbroet. Ven. militærkaret er Vittorio tatt.

• MØR OG ST. UNDER m. en si har handt i Kristiansand. Næ

restfaldens forle. omkom som en vil se annesteds i bette

av. Julian. 5 dager etter f. filset var en av avdel. ven-

ner fra Sogn ute og fisket. Han farte utlik i gjøen, og neden-

kom beskrive han. f. f. f. da dette viste seg å være Julian

nans. Liket ble bragt til Kr. sand, og det ble en begivenelse som

byen aldr. har sett naken til. Ørgetoget strakte seg gjenn-

om hele byen. Tusener var med. - Et par dager senere holdes

i same by minnegudstjenesta over de andre som sy myns bo-

gere som døde med Westfalen. Her deltek også tusener. -

EKK PÅMLER: ENGAN INNBETTING AV KORTINGET TIL NOR

FORGÅND. INGEN INNLEI. AV LISTA OVER FØRSJØER OG

ABEDEBE. - MELD DEN SOM MÅ FØRES I SKOG OPPÅ JELL.

Sangen ble gjenmonstreret av en følelse av deltagelse og solidaritet for de 35 døde som

falt i kampen for Norges frihet. Høydeligheten ble avsluttet med Chapuis sorgemarsj.

Kistene kommet til å stå i kirken til fredag da 34 av dem føres til Borås for å kremeres.

Umenne med acken kommer etter krigenes slutt til å føres til Norge. —

Pastor Kobros tale: «Vi vil samle oss om et ord som en oppmuntring og trost til alle de omkomnes slekt i Norge. Ord er dette: Det står i Johannesses evang. 12. kap. 24. vers: «Hvis ikke hevetkornet faller i jorden og dør, blir det bare det ene korn, men hvis det dør, bærer det mange frukt. Gud holder oss i en hard skole. Vi kjenner vel alle i folkenes krever det største offer. Offer også blant dem som vi aller nødigst vil miste. De overlevende har fortalt oss at mens de var stuet sammen på bunnen av skipet på rive fra fangenskap til fangenskap, følte de seg som en familie. De var som en soskendokk, de hjalp hverandre, de trostet hverandre like inn i døden. Selv de som var i den yttend hold mostet opp hos de andre. De hadde gjort hva der ble krevet av dem, selv om det skalde føre dem i fangenskap. De utholdt fangenskapet uten klage og uten å gi opp. Og da de på reisen visste at Norges fell forsvar i det ferne, fikk deres kjærlighet til landet utrykk i sang. Den ene sangen avløste den annen der nede på bunnen av skipet. Det var «Million tank og berg unmed havet», det var «Når fjordene blåner», og det var salmen om «Vårt dyre fedreland».

Ved sist liv og ved sin død har de gift oss et eksempl til det også bli for

kommende slekter, ja, de vil bli inkarnasjonen av noe som maner oss alle til samhold til fedrelandssinn og offisersinn ...»

Til slutt uttalte pastor Kobro: «Det er vel mange for hvem Gudstroen vakler etter det vi har opplevd i disse dager. Istedenfor tuo følles vi av tvek. Kan det være en Allhelgig kværlig Gud? — De ser ikke Guds finger og forestår ikke hans veier og kjenner seg fristet til å tro at han ikke er til eller at han har mistet maken her i verden. Men Gud er også å finne i stormen. Grunnen til vår tvil er den at vi ikke har sett klart hvordan Gud er. Nå kalkoster han det gode og hylste Guds bilde som vi har klaret oss til og viser ikke bare sin kjærlighet ved å gi oss glede og gode dager, men også at han er en Gud som griper aktivt inn i menneskenes og folkens liv for å oppdra oss til et nytt og bedre liv her på jorden og for evigheten.»

HEMIFRONTEN HEDDER SINE FALNE

Da meldingen kom hit om «Westfalen»'s forlis — og det tunge mannefaller, falt det sorg i våre sinn, men noen hver av oss knyttet nevne og svor en dyr ed. De skal ikke ha hatt i striden for intet! Deres død skal mane oss alle til fornøyelighet inntatt. Hemifronten skal aldri vake i sin kamp for frigjøringen. Vi skal ikke ta pust i bakken før innvandrerfolket er jaget ut. Vår historie bører bud om mangen voldsdåd fra tyskerne side. Hansatene hadde lenger for svartedauen knekket norsk initiativ og økonomisk ekspanasjon, og innledet århunders stagnasjon og nedgang. Den uslakte kremeriet tok stripelak på oss og utsuge oss. Men vi restet oss igjen.

I 1940 gjestet det samme folket oss igjen med bål og brann og utsugelser. Vi hadde

likevel ventet av fienden at han ville respektere krigsloven, som forbryr umytlig blodsutgytelser, oddeleggelse og grusomhet. Men nasjonalismen kjener ingen annen lov enn makten. Med forferdelse måtte vi konstatere at en statsmak — et gammelt kulturfolk —

tok inkvisjonen i sin tjeneste for å tvinge oss i kne. Røltalt angivori, tortur og grusomhet har blommet. Vi har fått flere kjempenessige tyske politiske fengsler her i landet.

In statistikk over alle dem som er pint ihjel eller i større og mindre grad gjort til kroppinger, forslagger enna ikke. Men det vil bli rystende tall. At ikke tyrkene skjønner at

slik bare herder oss til dobbelt hard motstand! For hver mann som faller på sin post, kommer ti nye inn i rekken.

Med navnles smerte og den dypeste motbydelighet har vi i fire år måttet tale et politisk protestører vi mot den umenneskelige åttend. Tragedien «Westfalen» brakte hemifronten dens tyngste tap hittil. I dypeste sorg heiser vi i tanken flagget på halv stang. For selv ikke det — å heise flagget vårt — har vi lov til lengre. Ofrenes navn skal innrisses i nasjonens minnehall og mane kommende generasjoner til offer og død for Norge, for frihet og framgang.

DA DET TYSKE SLAVESKIP «WESTFALEN» FORULYKKET UTENFOR SVERIGES VESTKYST

Av 50 Grinianger omkring 46. Umeneskelige transportforhold.

Sadisten, festspomenen Wilhelm Heine blant de omkomne.

Fredag 8. sept. kl. 11 formiddag skjedde det en uhyggelig skipsturulykke utenfor Marstrand, en ulykke som i sterlig grad bærer bud til oss nordmenn. På dette tidspunkt gikk det tyske slaveskipet «Westfalen» på en minne og ble delt i to, hvorved 46 gode nordmenn mistet livet. 10 000-tonnen var på veg fra Norge til Tyskland med 257 man, hvorav de

57 var nordmenn, 150 tyske militære og resten tilhørende skipets mannskap. Blant de bordverende var også 27 tyske fanger som hadde skyttert, stålet eller var dømt for andre forseksler. Under eksplosjonen ble «Westfalen» klovd på midten, men den sank ikke særlig fort. Det tok 20 minutter før båten sank. De moske fangene som var stuet ned i lasterrommet lik kreaturer, sov på treull og hadde det så mykt at de ikke visste forskjell på natt og dag, ble kalt på dekk, men siden var det juven ledelse i redningsarbeidet. Enhver måtte sørge for å skaffe seg et kibelt, få tak i en båt eller kaste seg opp på en flate. Det blåste stor storm — 25 sekun. vind. Tre svenske jagere som nettopp hadde eksortert to allierte utvecklingsbåter med britiske og amerikanske krigsfanger, var på veien hen igjen da den ene av dem oppdaget ulykken og satte full steam på for å nå ulykkesstedet hurtigst mulig. Danne jagene fikk også varslet de to andre. Likeledes ble nio sveipere og fiskerbåter beordret ut til stedet, og sammen med svenske losbåter gikk alle

skydde intet middel når det gjaldt å pine og plage gode nordmenn. Blant nordmenn gikk fartøyene i gang med redningsarbeidet. Ulykkesstedet var til slutt rent fukt av redningsfartoyer som tok mange farlig risiko. Likene fløt omkring i den opporte sjøen. Mange klarte å klore seg fast på holner og skjær mens sjøen slo over dem alt i ett. Uhøggelige scener utspeiles på flåten da de bavarer forsøkte å kredde seg over i redningsfartøyene. Det var mange narrow escape. I det siste øyeblikk ble den ene etter den andre skyvet over bord og forsøkt i dypet, mens redningsfolkene måtte stå og se på. Det raste en sørvestlig storm, det var dårlig sikt og sjøen gikk hoy. Jagerenes besetninger kunne se «Westfalen» synke og hastet avsted til unnsæting. I toper av en halv time traff den første jageren på en livbåt, så på en flåte. Jageren fikk kastet en linje til folkene og holt båten opp langs siden. Sjøen vokste øtersom stormen økte i styrke, og jagerne høggs i der kokende havet. Det så meget kritisk ut, men etter meget strev ble 46 mann reddet av den første jageren. Et par av dem var skadd. Mennene på flåten var meget nedatt, derfor ble redningsarbeidet vanskelig gjort i særlig grad. 4 ble reddet, 2 gled ut i bologene og ble borte. En var fastklemt på flåten, men jagerens første offiser, loytnant Grimborg, hoppet ned på flåten med tau om livet med fare for sitt eget liv. Han fikk mannen, En annen mann som var alene på en flåte, ble også reddet. De to andre jagerne reddet sju mann fra en flåte og en mann fra en livbåt. Losbåten fra Marstrand reddet fem mann fra en fjordflåte. I det hele berget svenske 60 mann.

Et kapplopp med døden. Det ble et kapplopp med døden av alskens fartoyer. Folk ble fisket opp rett av sjøen. Flere var allerede døde da de ble tatt opp. På et lite skjær satt fire mann. De satt tine etter tine inntil de ble oppdager og reddet.

4 nordmenn til Sverige istedenfor til konsertrajsonstier. Blant de reddede var 5 nordmenn: Tollkontrollor Johan Klautsen, Drøbak, adjunkt Adolf Sandbo, Sarpsborg redaktør Øivind Ness, «Østlandsposten», Larvik, stortingsmann disp. August D. Michaelsen, Bergen, lastebilsjåfør Ragnvald Ugelstad, Evie. — Til alt hell var to jager til stede som straks inngikk energisk gjikk i gang med ihedige opplivningsforsøk av dem som ble brukt i land mer døde enn levende. En nordmann trodde da han våknet at han var under behandling av Gestapo og begynte å slå vilt om seg. De omkringstående forklarte ham situasjonen, og han falt da mer til ro.

Eksplosjonen inntraff i maskinrommet. Da nordmennene kom på dekk, var det meste redningsmatteiell oppatt av tyskerne, som bare tenkte på seg selv, og det var med nod og neppe de reddede nordmenn kom med. Bare noen timer etter ulykken fløt alskens vrakrester i land på øyene rundt Måsstrand. Elsene livbåter med kulelen i verret, masser av tomme livbelter.^{o, a}

Fryktelige scener utspeiles. Mannene kjempet for livet, for en aldri så liten plass på en allerede overfylt flåte, eller forsøkte å klore seg fast til en livbåt som alt var fulle med folk. Få døde ved selve eksplosjonen, de fleste led dødringsdoden. Mange av de som ble reddet lå i det iskalde vannet i 5–8 timer. Jageres besetninger sto i vann til livet under redningsarbeidet. Det ble lastet ut masser av livbelter, og når jagerne lå noenlunde like høyt på sjøene, forsøkte de noddede å hoppe ombord i jageren. Av og til lyktes det, stundom mislyktes det, og vedkommende falt i sjøen. Sjøfolkene forsøkte å få tak i dem, men flere ganger hendte det at taket gikk og vedkommende sank i dypet. Kaptein Falkmans jager reddet 52 mann.

Blant de omkomne tyskere var også SS-Sturmscharführer Wilhelm Heinze som var transportsjef ombord. Blant hans papirer fantes et dokument som viste at han var på «hemmelig oppdrag til ukjent sted». Heinze hørte til de mest sadistiske gestapister i Norge. Han var en tid i Kristiansand, som fikk føle hans opphold der på kroppen. Han

han under navn av «Bankemannen», et navn som sier alt. Flere av likene bar tegn av at tortur hadde vært anvendt. De fleste svenska avisar har hatt ledere om ulykken. Dette er, sies det, et bevis på hva tyskerne driver på med av sinver i det øyeblikk Tyskland selv holder på å gå under. «Norsk Front» har ellers tilsliget sittet en del av disse uttalelene. Utåden er blitt omtalt og kommentert over hele verden. At en kulturstat som Tyskland kunne innføre inkvisjonen i dens verste former, skulle ingen ha tenkt seg — selv om en kunde tiltro det trodde ikke litt av hvært.

BISSETTESEN

Allerede om formiddagen samledes tause menneskeskarer utenfor Domkirken i Oslo ved side foran alteret sto 35 kister svøpt i norske flagg. Alteret var smykker med øster og levende lys og kranse var plastert på benker og gledeladere. Aldri før har gikk til kirken hele dagen. Omkring 200 kranse var kommet da gudstjenesten tok sin begynnelse.

Side ved side foran alteret sto 35 kister svøpt i norske flagg. Alteret var smykker med øster og levende lys og kranse var plastert på benker og gledeladere. Aldri før har gikk til kirken hele dagen. Omkring 200 kranse var kommet da gudstjenesten tok sin begynnelse.

Domkirken gjort et slikt mektig inntrykk på forsamlingen. Rett foran alteret var kong Håkon klempekrans plastert, og på sidene var anbrakt kranse fra den norske regjering, legasjonen, konsulatet, flykningkontoret og andre norske institusjoner. Også den kjennende hemmetront hadde sendt sine talne medkjempere en vakker blomsterhylllest. Videre sáes kranse fra de allierte konsulater i Göteborg, fra flere steder i Norden osv. Kl. 4 begynte folk å komme til Domkirken. Blant etterlevende sáes enken til busssjåfør Wahlin og sonnen til advokat Seberg. De fem overlevende nordmenn kom inn og høyde seg i taushet for de 35 kister. Kirken fyltes til siste plass. Domkirkenes mektige klokker begynte å ringe straks for kl. 5, og umiddelbart etter spilte domkirkelorganisten Chopins sorgmarsi. Da de første toner bruste ut, gikk seks unge nordmenn med norske faner fram til alteret, og hele forsamlingen reiste seg som én mann og hilste på denne mæte Norges farger. Fanebørsen ble plastert på begge sider av alteret, og den norske salmen «En dalende dag, en slakket stands» ble sunget unisont. Så talte pastor Reidar Kobro fra prekestolen.

Deretter medde minister Bull en krans fra den kgl. norske regjering og sa bl. a.: «... Jeg vil framføre regjeringens takk til de falne for hva de har offret. Deres offer var stort, ja, større enn soldatenes på slagmarken, for de visste hvilken skjebne de gikk i more. Du som hviler her og de som fikk sin grav i havet, vil ikke få oppive den friheters dag vi alle venter på, men i den stund skal likevel de være med oss i våre hjerter.» Etter at der ytterligere var nedlagt flere kranse, steg pastor Kobro opp foran alteret, og at mot forsamlingen foldet han hendene og uttalte: «Fadiden, Sønnens og Den Hellige Ånds navn.» — Menigheten reiste seg, og de seks fanebærende nordmenn senket de norske fanger mot de 35 kister. Cecilialoret og Domkirkekoret sang Griegs: «Den store hvite flokk». Der var mange nordmenn og svensker som med tårer i øynene reiste seg for å gi de falne den siste hyklost. Det var gripende stillhet i kirken, og så sang forsamlingen salmen: «Leid midt ljosa». — En norsk ung mann gikk så fram til kistene og bat en skål med jord. Pastor Kobro grep den lille spaden og begynte den tunge plikt med å jordfeste de 35. Han begynte lengst nede til hoyre, og 35 ganger hørtes hans klare, norske stemme: «Av jord er du kommen, til jord skal du bli og av jord skal du igjen oppstå.» Så leste han Fadervår og velsignelsen.

Fra orgelgalgenet hørtes tonene til Norges nasjonaltsang, og hver eneste en i kirken, både norske og svenske, sang som vel aldri noensinne en nasjonaltsang er blitt singet.

1. Andersen, Egil Samne, cand. mag., Vennesla, 30 år. Død av overanstrengelse i Marsstrand.
2. Bergan William, Kjukan, 32 år.
3. Berget, Bertil, Andalsnes. (Konens navn Borghild.)
4. Bond, Oskar, Oslo, ca. 40 år.
5. Brovig, Gunnar Chr., cand. jur., Farsund, 57 år, skipsreder.
6. Danielsen, Paul Th., meglér.
7. Engelsen (eller Christensen?), 24 år. (Antas å være sønn av skipsredrer Engelsen, Bergen.)
8. Fagerli, Øyvind, Sandar.
9. Finne, Didrik (Eugen?), Oslo, sekretær i Norges Statsbaner.
10. Fjernemos, Randulf, Kristiansand, ca. 35 år, arbeider.
11. Gataun, Eilev, cand. jur., Oslo, ca. 40 år, sekretær i Kirkedept. (Fra Fjellfjord, Hardanger.)
12. Gulbrandsen, Gunnar, Oslo, ca. 50 år, ekspeditor i Aftenposten.
13. Hansen, Hugo Martinus, Oslo, 37 år, idrettslege i A.I.F.
14. Haug, Thor, forsikrand, Kristiansand, 33 år, disponent. (Fetter av Brovig.)
15. Henriksen, Rolf, ingeniør, Oslo, 35 år.
16. Hultman, Thoralf, Kristiansand, 34 år, matematiker.
17. Husabø, Ingvard, Bergen, ca. 40 år, tobakkshandler.
18. Jørgensen, Frank, Sarpsborg, 30 år.
19. Kristensen, Per Cold, jernbaneingeniør, 36 år, Sørlandsbanen.
20. Lie, Sverre tapetserer, 45 år. (An- tagelig Kristiansand.)
21. Lunde, Henrik, matematiker, 30 år, (Tidligere ansatt ved Chago universitet.)
22. Marinien, Johan, Oslo, 60 år, arbeider.
23. Moe, Peder, Kristiansand, 42 år.
24. Moen, Petter, aktuar, Oslo.
25. Moi, Erling, Kvinesdal, 29 år.
26. Molkeberg, Erling, gårdsbruker, Skieberg, 50 år.
27. Nilsen, John, Oslo, 30 år bankmann.
28. Otterson, Tore Bjørn, advokat, Arendal, 37 år.
29. Presterdal, Ole Jacob Kielland, Ingeniør, Askim, 35 år.
30. Rustad, Kåre Henry, handelsskole-elev, Rovrud, Kongsvinger, 21 år.
31. Rustad, Ragnar, Kongsvinger, 35 år. (Brod av forgående.)
32. Rustad, Reidar, gårdsbruker og sjæller, Rovrud, Kongsvinger, 30 år. (Bro av forgående.)
33. Seberg, Peder Dahl, advokat, Drammen, 57 år.
34. Siebke, Einar, sangpedagog, Oslo, 51 år. (Arrestert i vinter og utsatt for tortur.)
35. Syvertsen, ingeniør, skoletbestyrer, Farsund, 59 år.
36. Sørli, Asgar, telegrafbestyrer, Toyen, Oslo, 49 år.
37. Thaulow (Christian?), Trondheim, 42 år.
38. Vogt, David, advokat, banksjef, Mandal, 42 år.
39. Wahlen, Henry, Buss-sjåfor, Oslo, 45 år. (Klient foreningsmann innen Sporveisfolkenes org.)
40. Zahl, Hakon, Kristiansand, 35 år, arbeider.
41. Zahl, Jens, Kristiansand, 25 år, arbeider. (Bror av foreg. Skytlet overbord fra redningsflåten.)
42. Østflid, Sverre Kr., Oslo, ca. 45 år. (Ansatt ved Rich. Andvord.)
43. Øydegård, Johan, faktor, Kristiansand, 60 år. (Tidligere ordfører.)
44. Ukjent mann fra Trondheim, 25 år. Død under transp. til Marstrand.
45. Ukjent Oslomann, ca. 23 år.
46. Ukjent mann.